

یادی جاہلی شیخ عبدالرحمان نوبولوہ فای کوری شیخ عثمان سیراہرردین

لہدایک بوونو و خویندنی شیخ عبدالرحمان نوبولوہ فای

نہم ذاتہ لہ ناو چوار کورہ نیرشاد کہرہ کہی شیخ عثمان سیرا جوددیندا
کوری دووہہ میانہ ، لہ وهرزی بہ ہار ، لہ پینجی موحہ پرہمی ۱۲۵۳ی
ہیجرہ تدا لہدایک بووہ و دایکی وا مہ شہوورہ برازای مہ ولانا بووہ • مہ لا
حامیدی کاتبی شیخی باوکی بہ بوئہی لہدایک بوونہ وہ نہم پارچہ شیعری
وتوہ :

تعالی آن خداوندی کہ تصویر کمال او
برون از حیظہء تحریر فکر است و خیال او

بود یک کاسہ فردوس نعیم از خوان احساسش
بود یک پایہ عرش اعظم از تخت جلال او

بہار عیش خرم پنجم ماہ محرم بود
کہ از نو غنچہء بشکفت از باغ نوال او

گل گلزار عثمانی ، نسیم باغ رضوانی
زہی آیینہء حسن خداوندی جمال او

چو نامش عبدالرحمان گشت شد این نکته معلوم
کہ هست از عین رحمت شخص قدوسی مثال او

ز سیمایش چو خور نور سعادت میشود لامع
 تو بر خیزو سلامت ختم کن یا رب مال او
 به فکر اندر فرو رفتیم ، شنیدم هاتقی گفتا
 « جمال باغ معنیها » ^(۱) پی تاریخ سال او

نهم ذاته قورئان و ورده کتیبه سه ره تایی به کانی به منالی له خانه قای
 خویندا له گول شیخ موحه ممد به هائوددینی برای لای مهلا مهحموودی
 دشه پی خویندوووه و عیلمه کانیسی لای مهلا حامیدی کاتب و مهلا کانی تری
 خانه قا خویندوووه و ته ریفه تیشی له سه ره دستی باوکیا وه رگرتوووه و ئیجازه ی
 خه لافه تی له وووه دراوه تی • وهك له مهیدانی ته ریفه تدا به وهسیه تی باوکی
 بووه به مورشید له مه لایه تیشدا پایه یه کی به رزو بلندی بووه •

خیزان و منالی شیخ عبدالرحمان نه بولوفا

نهم ذاته وهك زانراوه ته نها یهك ژنی هیناوه • نهم ژنه ییش (خاتو
 له یایی) ی خوشکی کاک عبداللأو ناموزای نه حمده پریسی به • له م ژنه تاقه
 کوریاک و چه نه کچی بووه ، کورپه کی شیخ تاجوددینه که پاشان بووه به
 شیخی طه ریفه ت و له هه ولیر نیشته جی بووه و ، له کچه کانیسی ته نها ناوی
 خاتو خورشیدیانم بو درکه وتوووه که شووی کردوووه به مهلا صالحی کوری
 مه لاه عثمانی کانی که وه بی •

سه فهره کانی شیخ عبدالرحمان نه بولوفا

نهم ذاته وهك هه ریهك له گه وره پیوانی وهك خوی گه لی سه فهری
 کردوووه و ئیمه ییش لیره دا باسی دوو له و سه فهرانه ی نه که یین چونکه به هووی
 مه به ست لی یانه وه له سه فهره کانی تری بایه خدارترن •

(۱) به حیسابی حه رفه کانی نه بجهد نه کانه ۱۲۵۳ •

سەفەرى يەكەم لە ساڵى ۱۲۷۱دا بۆ سنە لەسەر داواى زانايانو گەرە
پياوانى ئەو شارە بۆ لاى ئەمانوللا خانى والى كە مەشهور بوو بە غولام
شا خان بۆ ئامۆژگارى كردن و پەشيمان كردنەوى لەو نيازەى لە كەللەيا
بوو كە بانگ كردنى خەلكى شارە كە بوو بۆ بوون بە شيعە *

ئەمانوللا خان ويستوويه حاجى كەرىم خان ناويكى موجتەهيدى شيعە
لە ھەمەدانەو پينى بۆ سنە و خەلكى شارە كە بانگ كە لەسەر دەستى ئەودا
بين بە شيعە * خەلكە كەش ئەمەيان بەلاو قورس و ناپەسەند ئەبى و پەنا
ئەبەنە بەر شىخ عوتمان سىراجوددين چارەبە كيان بۆ بدۆزیتەو * ئەویش
شىخ عەبدولرحمان ئەبولوفاو حاجى مەلا ئەحمەدى تۆدشەبى و سەيد
عەبدولرحىمى مەولەوى و گەلى مەلاى گەرەى تر ئەبىرى بۆ سنە بۆ لاى
ئەمانوللا خان * ئەمانە كە ئەگەنە بەرەو قەرەبائىكى گەرە لە مەلاو پياو
ماقوول و بازارگان و كاسبكارى سنە تا دوو سەعاتە رى بە پىرمانەو دىن و بە
قەدر و حورمەتەو ئەيانبەنە ناو شار ، بەلام كە چاويان بە ئەمانوللا خان
ئەكەوئى لەگەلى ناگەنە ئەنجام و ئەو لە ئارەزووى خۆى دەس ھەنناگرتى *
لەگەل ئەویشدا ئاواتەكەى ھەر بۆ ناچیتەسەر و ئىرادەى خوا وانەبى
موجتەهيدە ھەمەدانى بەكە بۆى رىك ناكەوئى پينە سنە و ئەمىش كەسىكى
ئەوتۆى دەس ناكەوئى يارمەتبى بدا بۆ ھىنەدەبى نيازەكەى و عومرى
ئەمانەتیش مۆلەتى نادا ئەمرى *

سەفەرى دووھەمى ئەو بەكە كوردستانى بەجى ھىشتووو بە بەكەجارى
چوو بۆ بەغدا *

پينتر گىرامانەو كە شىخ عوتمان سىراجوددين وەسپەنى كردووو و
وەسپەت نامە كە پشمان نووسى بەو كە پاش وەفاتى خۆى شىخ موھەممەد
بەھائوددين و شىخ عەبدولرحمان ئەبولوفا پىكەو ئىرشادو رى نمونىسى

موسولمانان بکه ن بۆ رپی شهریهت و طهریهت • به پیتی ئەم وهسیه ته شیخ
 عه بدولپه حمان ئەبولوه فا له سه ره تادا تا چه ند مانگنی له خزمه تی کاکیا
 ئەمینیتته وه • پاشان به هۆی ئەوه وه که هه ندی قسه ی له چه ند که سییکه وه
 به رگویی ئەکه ویتته وه گوایه ئەیه وئ مونا فسه وه به ربه ره کاتی کاکیا بکا له
 ئیرشادداو ، له به ره وه که شتی وای له دلدا نه بو وه نه شی و بستوو ه دلی کاکیا
 گه ردی لی بنیشی ، خانوویه که له دپی (گولپ) دروست ئەکا بۆ خوئی و
 ئەگویتته وه بۆ ئەوئ • به لام له وئیش نامینیتته وه و پاش چه ند مانگنی
 گولپیش به جی دلی و له گه ل شیخ موحه ممه دی قه ره داغی و مه لا فه تحو للاً (۲)
 ناوی کدا به ره و به غدا ئەکه ویتته رپی و به یه گجاری له وئ له باره گای حه رزه تی
 غه وئدا سه قامگیر ئەبی • پاش دامه زرانیسی له به غدا خیزانه کیشی ئەهینتی
 بۆ لای خوئی و ، ئەنجا له وپوه ئەچی بۆ سه فه ری حه ج و (۳) زیاره تی به دینه ی
 مونه وه ره ییش ئەکا و له وپوه ئەکه ریتته وه بۆ به غدا و ئیتر ده ست ئەکا به
 طاعه ت و عیاده ت و رپی نموونی کردنی موسولمانان و خه لکیکی زۆری لی
 خر ئەیتته وه ته نانه ت والیی به غدا چه ند جار چوو بۆ زیاره تی و ، ئەگه ره مه رگ
 مۆله تی بدایه رپی و شوینیکی گه وری له به غدا ده سگیر ئەبو و خزمه تیکی
 زۆری موسولمانانی ئەکرد •

(۲) وابزانم ئەم مه لا فه تحو للاً به مه لا فه تحو للاً ی رپی ژاوی به که ئیجازه ی
 مه لایه تی لای مه وله وی وه رگرتوو وه یه کیک بو وه له مه نسووبه کانی
 خانه دانی شیخ عوئمان سیرا جود دین .

(۳) به بۆ چوونی من شیخ عه بدولپه حمان ئەبولوه فا ، زیاد له وه که ویستوو به تی
 واجبی حه ج به جی بهینتی ، ویستوویشیه له حیجاز چاوی به هه ندی
 له گه وه پیاوانی هیندستان بکه وئ و له ریگای ئەوانه وه بروا بۆ ئەوئ
 بۆ ئیرشاد ، چونکه له ژبانی باوکیشیدا ئەم ئاره زوو ه ی له دلدا بو وه
 باوکی رپی نه داوه • ئیتر نازانم ئەم چاوپن که وتنه ی بۆ رپی که وتوو ه له م
 سه فه ره یدا یانه .

کۆچی دوايی حاجی شیخ عبدالرحمان ئەبولوفا

حاجی شیخ عبدالرحمان ئەبولوفا پاش گەرانەوہی لە سەفەری
حەج بۆ بەغدا ، بە ماوەیەکی کەم ، نەخۆش ئەکەوئ و لە سالی ١٢٨٥ی
ھیجرەتدا کۆچی دوايی ئەکا و لە قەبرستانی غەزالی ئەتیزرئ ، بەلام پاشان
گوێزراوەتەوہ (٤) بۆ قەبرستانی حەزرەتی غەوٹ و لەبەری پوژاوايەوہ
بەجۆرئ کە قەبر نەکەوتووہتە پێش دەمیەوہ ، ئەتیزرئ • لای پوژاواي
قەبرە کەشیەوہ قەبری مەلایەحیای مزووری و شیخ ھیدایەتی ھەولیری یە کە
یەکیک بووہ لە خەلیفەکانی مەولانا • قەبری شیخ رەزای تالەبانی پش لە
نزیکي قەبری حاجی شیخ عبدالرحمانەوہیە •

نامە یەکی حاجی شیخ عبدالرحمان ئەبولوفا بۆ موحەممەد پاشای جاف

ئەگێر نەوہ کە حاجی شیخ عبدالرحمان ئەبولوفا ھەورامانی
بەجی ھیشتووہ و چووہ بۆ بەغدا ، بە پێی گەرمیانا پویشتووہ • گوایە

(٤) وەکوو بیستووہ حاجی شیخ عبدالرحمان وەسیەتی کردووہ کە لە
قەبرستانەکە ی پال ئارامگای حەزرەتی غەوٹدا بنیزرئ ، بەلام پاش
کۆچی دوايی کردنی وەسیەتەکە ی جی بەجی نەکراوہ و لە قەبرستانی
غەزالیدا نیتزراوہ . مەشھوورە شەو حەزرەتی غەوٹ دیتە خەوی نەقیبی
ئەو سەردەمەو فەرمانی ئەداتئ کە تابوونی جەنازەکە ی حاجی شیخ
عبدالرحمان بگوێزرتەوہ بۆ قەبرستانی لای ئارامگای خۆی . نەقیب
کە خەبەری ئەبیتتەوہ گوئ بە خەوہکە ی ناداو ئەنوئتەوہ . دیسانەوہ
حەزرەتی غەوٹ دیتەوہ خەوی و ھەر بەم جۆرە تا سنج جار . لە جاری
سپھەما حەزرەتی غەوٹ زۆر بەسامەوہ دیتە خەوی و عاساکە ی لئ
یاست ئەکاتەوہ و ھەر شە ی لئ ئەکا . ئەمجارەیان نەقیب زۆر بەترسەوہ
خەبەری ئەبیتتەوہ و بریاری گواستنەوہ ی تابووتە کە ئەداو بۆ سبەینئ
دەری ئەھینن و لە قەبرستانی لای ئارامگاکە ی حەزرەتی غەوٹدا ئەنیتزراوہ .

نه بوو له ری لابتاهه مالی موحه ممد پشای جاف ، به لام لای نه داوه .
 موحه ممد پشایش بهر گوئی که وتووہ یا خوی خه یالی کردووہ که وا حاجی
 شیخ عہ بدولرہ حمان به دل عاجزی به ووہ له هه ورامان هه لکه تراوه ، له بهر نه ووہ
 نامہ ی بو نووسیووہ ناردووہ به شوینیا پروا بو مالی نه ووہ . حاجی شیخ
 عہ بدولرہ حمانیش عوزری هیناوه ته ووہ که ریگاکم وانه بوو بتوانم لابدهم و
 له بهر عاجزی یش هه ورامانم به چی نه هیشتووہ ووہ ، نامہ که ی به مه لافه تحو لآدا
 نه یری بو پشاو تیا نه نووسی بو ی که نه وی پاسپاردووہ هه موو شتیکی
 بو روون بکاته ووہ : نه مه یش نه وو نامہ یه :

آنچه از من گم شده گراز سلیمان گم شدی
 بر سلیمان هم پری هم اهرمن بگریستی

(اللهم اجعلنی من اولیائك الذین اذا أصابتهم مصیبة قالوا انا لله وانا
 الیه راجعون) • قرنی است که چنین رخنه در اسلام نیفتاده ، و مدتی است
 که گردش روزگار گلہای داغرا به این رنگینی بر دلہای فراغ ننہاده ،
 و دست بیداد ستہرا به این گونه تظلم به این زودیہا بر اهل عالم
 نگشاندہ است :

یا رب بنای عالم ازین پس خراب باد
 افلاکرا درنگ و زمینرا شتاب باد

حق سبحانہ چنانچه به حسب ظاهر شخصی مقدس حضرت ایشانرا
 قدس سره از نظر ما بی بصیرتان دور و مستور ساخته ، مارا از فیوض روح
 پرفتح حضرتش نور الله ضریحه محروم و مهجور نسازد (انه علی کل شیء
 قدیر) •

مکتوب سرکار امیر از منزل (تیلہ کو) عبور کرده به فقیر رسید ،

و اگر موانع قدریه نمیبود بی‌اظهار آن طرف خود شرف ملاقات را رغبت
مینمود •

جناب فضائل مآب کمالات اکتساب ملا فتح‌الله سفارش کرده میخواستیم
که از طرف فقیر سفیر خدمت شود ، و بدلا عنی از هر مقوله حکایت نماید ،
و چنانکه باید دریچه روایات صحیحه را بگشاید تا خاطر شریف از تشکر
حرکت فقیر آسوده گردد و خیالت به تردد از تأمل در سفرم آلوده نگردد •

من نه به اختیار خود میروم از قنای او
او به کمند عنبرین میکشدم کشان کشان

حال جناب طریقت مآب شیخ محمدرضا در هر باب وکیل ساخته که مطالب
به تفصیل معروض نماید • سعادت مقرون و دولت روز افزون باد •
والسلام •

عبدالرحمن

به شیکی دیوانی شیعی حاجی شیخ عبدالرهمان نه بولوه‌فا

حاجی شیخ عبدالرهمان نه‌دییکی ناسک و شاعیریکی پایه بلندی
چرخ خوی بووه • دیوانیکی شیعی به فارسی هیه ، بیستومه لای
کورپه کانی شیخ صادقی برازایه‌تی که جاران له دئی (گولپ) دائه‌نیشن •
به‌شیکیسی له که شکوله‌کی حاجی مه‌حمودی یاروه‌یس له دئی (تپه‌پی
سه‌فا) ی شاره‌زوورو به‌شیکیکی که ی له که شکوله‌کی مه‌حمود پاشای جافدا
نوسراوه‌ته‌وه که ئیستا له کتبخانه‌کی خوالی‌خوش‌بوو هسه‌ن به‌گی
عالی به‌گی کورپه‌زایدایه‌تی • هه‌روا سه‌بید طاهیری هاشیمی ده‌وله‌تاوایش

بۆی نووسیووم که لای ئەویش هەیه ، بەلام بارو دۆخی پۆژگار مەیدانی
 ئەدا وێنەیه کیم بۆ بئیرئ . من خۆم گەلێکیم دەسگیر بووبوو، بەلام ئەویش
 لە بارو کۆچدا لە شوێنیکهوه بۆ شوێنیکێکی که بەشیکلی فەوتا . ئیستا ئەو
 ئەندازەیهی لە بەردەستمایە لێرەدا ئەینوسمەوهو بەهیسوام ئەگەر لە
 هەلیکی ترا ئەوی کهیشیم دەس کهوت هەمووی بەجاری بلاوبکه مەوه^(۵) . سەد
 جەیفو داخ که شیعری کوردییان دەسگیر نەبوه ، جا نازانم بە کوردی
 شیعری نەوتوو ، یا وتوو یەتی و دەستی ئیمە نەکه وتوو .

وا لە سەرمتای ئەم بەشە دیوانه کهیدا ئەم پرسیارو وهلامه به شیعره
 ئەنووسینهوه که له تیوان ئەوو شیخ موحەممەد بهائوددینی کاکیا پرووی داوه:

پرسیاری حاجی شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا

سعادت خلعت خاص است بر بالای درویشان
 زهی خلعت ، زهی کسوت ، زهی کالای درویشان
 به جز اندر متاع اتباع حضرت خاتم
 نشد مصروف تقد همت مولای درویشان
 عجب بی نقش و بی رنگند ، خوش خوی و خوش آهنگند
 تو گویی در بشر شد جلوه گر مولای درویشان
 ازان ترسم اگر گوید به جای نازک انجامد
 که از درک است بیرون رتبه اعلاى درویشان

(۵) لە کاتی لەچاپدانا بۆم رێکەوت ئەم ئەندازە شیعراوەی لێرەدا
 بلاوکراونەتەوه ، لەگەڵ نوسخەى دۆستی خۆشەویستم شیخ ئەمینی
 نەقشەندى بەراوردو هەڵەکانی لە رووی ئەو نوسخەیه راست بکه مەوه .

(وفا) از (بوالبها) پرس ، این حدیث تازك او داند
عبارت از چه باشد طره لیلی درویشان

وهلامی شیخ موحه محمد بهائوددین

بود مرآت وحدت جبهه اجلای درویشان
بود رمز از یکی همچون الف بالای درویشان
زمین ساکن ز عکس قوه پر نور ایشان است
فلك برپا بود از همت والای درویشان
کمال قدرشان از عرش بالاتر بود ، اما
نگنجد در عبارت رتبه اعلاى درویشان
بساط دهر گویی باغ جنت گشته از بهجت
چنان پر گشته است از نعمت والای درویشان
به نزد (بوالبها) هست از تجلیهای آثارش
عبارت جعد و زلف طره لیلی درویشان
(وفا) گفتم عبارت از چه باشد طره لیلی
ز من بشنو که هستم چاکر و لالای درویشان
غمه ش نهو به شه قه سیدانهی دیوانه کوی که دهسگیرمان بوون :

بسم الله الرحمن الرحيم

۱

(۱)

نمیدانم چه افتاد این دل شوریده مارا
جنون او تفاوت می نداند شهر و صحرا را

بسی محنت کشید این دل ز حق خدمتش روزی
کنم اورا فدا مه طلعت خورشید سینما را
اگر يك ره ملامت گر رخ نیکوی تو بیند
روا دارد به حسن یوسف آن عشق زلیخارا
ببخشد مردهء صد ساله را جان شربت لعلت
چ خوش احیا نمودی جان من نام مسیحارا
(وفا) از پرتو آن خوی و روی آتشین باشد
که دل چون شعله غرق سوختن خواهد سراپارا

(۲)

برده چشم نیم مستت آنچنان از جا مرا
می تراود همچو مینا می ز هر اعضا مرا
همچو ماهی گرچه در بحر سکوتم غرق لیک
طوطی آسا نام جانان میکند گویا مرا
پیش ازین من ناصحا هم طرز و طوری داشتم
حسن بالا دست او کرد این چنین رسوا مرا
در بیابان جنون با هر خسی خوش الفتی است
زانکه بویی بر دماغ آید ازین صحرا مرا
باغبان بهر خدا روزی دو با من صبر کن
چون (وفا) باشد به هر گل الفتی تنها مرا